

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdivásárhely városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: Egész évre 5 frt, félre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 20 kr. — Egyenlő részletekkel. — Kézdivásárhelyi, iparosok, és egyesületek, melyeknek tagjai egyenként előfizetnek 4 frtért kapják a lapot.

Felelős szerkesztő: Dobay János.
Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szerkesztési részét illető közlemények, a szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelytől) intézendők.
Kiadó hivatal: K.-Vásárhelytől az ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában, hová hirdetmények s előfizetési pénzek küldendők.

Előcsatározások.

Az országgyűlést berekesztették, a képviselő urak eloszlottak a szélrőzsza minden irányában s az a vén épület, melynek falai között annyi szóharez, a gyűlölködés s kicsinyeskedés annyi meddő küzdelme folyt le, egészen csendes, míg szeptember 3-án ismét elkezdődnek a tárgyalások. A képviselők elszéledtek, egy része pihenni, a más része, hogy a vidéken készítse elő a talajt a jövő választásokra. És országsszerte folynak a beszámolók, pártalakulások, népgyűlések. A szabadelvű párt ereje érzetében nem tartja szükségesnek maga mellett hangulatot csinálni, de az ellenzéki pártok majd itt, majd amott ütik fel magukat s a szokásos „óriás lelkesültség” mellett tartja meg amaz ismert „nagy szabású beszédek”, melyek rendesen lázba borítják a hallgatóságot s mind örökön-örökre biztosítják a kerületet a párt részére. Persze a választások alkalmával a vérmes remények többnyire nem teljesülnek, hanem egy kis reklám azért sohasem árt meg ez ellenzéki pártoknak sem. És csupa öröm nézni azt a megható egyetértést, mely még az édes testvér ellenzéki pártok között is honol. Így például olvas-

suk, hogy Kossuth Ferenc és párthívei kimentek Szathmár városába hangulatot csinálni, mely pedig tudvalevőleg az Ugron Gábor kerülete. Mi természetesebb, hogy Ugron uraknak ez rendkívül rossz esett s ez a rosszülés a „Magyarország”-ban igen-igen keserves szavakban nyert kifejezést. Persze, hogy ezen birtokháborítás revanchot kíván s még megérjük azt az igazán mulatságos dolgot, hogy a hol ma Ugron ur hódít, ott holnap Kossuth térít s megfordítva. A néppárt is a maga fanatikus papjaival s szent grófjaival folytatja a nagy és szent háborút. Majd itt, majd amott üti fel fejét s a hol a szent csapat elvonul, még gyökere is kivész a szabadelvűség burjánjának. Persze ezen áhitatos politikai párt is megcselekszi, hogy néha napján bevonul a másik birodalmába s aztán akkor van is zokogás az egész vonalon. És mindenütt ugyanezen jelenségekkel találkozunk: mindenütt ádáz gyűlölködés és testvérharez az ellenzéki pártok között. Ha a szabadelvű párt nem volna olyan erős, talán örvendhetne ennek, de így csak szánszalommal nézi ezt az áldatlan küzdelmet, mely csak arra jó, hogy nap nap után erősítse a szabadelvűek nagy táborát, mert hát régi igazság, hogy ha kettő hajba kap, a

harmadik boldogul. Az eddigi jelenségek-ből ítélve, úgy látszik, hogy a két függetlenségi frakció közül a Kossuth párt van nagy előnyben, mert az Ugron ur klerikai-sociálisztikus elvei az értelmes magyar nép előtt nem részesülnek a kellő méltatásban. Egyáltalában az Ugron párt rettenetesen összezsugorodva fog a jövő választásokból kikerülni, míg ellenben Kossuth Ferenc párthívei meg fognak szaporodni és ezt mi igen természetesen tartjuk, mert a Kossuth párt szereplése a múlt országgyűlési időszak alatt egy komoly, tiszteletre méltó ellenzék szereplése volt, míg ellenben az az örült hajsz, melyet az Ugron párt a kormány ellen és nem az eszmék érdekében, hanem a személyek ellen való gyűlölködésből folytatott, épen nem volt tiszteletre méltó, sőt az egész magyar közvéleményben kevés kivétellel — visszatetszést keltett.

A néppárt pedig el fog tűnni a földszínéről, mert annak létjogosultsága nincs.

Torna vizsga.

Az ország minden iskolájában kiváló gondot fordítanak már arra, hogy a test a lélekkel arányos

TÁRGYA.

Két felvonás egyben.

Csengetnek „Othelló” IV. felvonásához. A kisvárosi közönség, a mint a színházat övező park holdfényes ösvényein sétált, a csengő éles szavára abba hagyja nevetgélő, évődő társalkodását. Komoly arczot ölt és gyors léptekkel tart a csarnok felé. Az eszmecsere ismét az előadásra fordul.

— Igazi művész ez a Csornai, kár volna, ha egyetlen szavát is elmulasztanók — szól egy fiatal legényke, amint diák barátjával diadalmasan kiküzd magának a tolongásban az első seget.

— Talán Csornainé kezd a jelenetet — felel a másik, s arczán ott ragyog az ideális diákszerelm boldogsága, a mi nem gátolja a prózai könykmunkában.

— Édes Dezdémonám — suttogja menyasszonyának a csinos bajszú, de himlőhelyes Csefalvi, — a te Othelló sebbe tudna ilyen furioso lenni.

— Igazán mondom esém, — recsegett egy parlagi öreg ur, — nem bántam meg, hogy elhoztál. Ilyen nagyszerűen még Budapesten se játszanak.

Fűh! — és a kalapját levéve, megtörli a homlokán dagadó ereit. Látszik, hogy tűzbe hozta a megkapó játék.

— Te, — szólal meg egy szelid, méla csengésű hang, — én szinte főek ma ettől a Csornaitól. Bárcsak ne az első sorban ülnék! a hátam előre borsózik. Ne is maradjunk majd az utolsó felvonásra.

— Hallja Sándor, — kaczerkodik egy gömbölyű menyecske, — maga ugyan elmehe a hidegvérrel.

Maga még csak nem is félti az embert. Jó lesz, ha tanul Othellótól, azaz hogy Csornaitól!

— Csakhogy nassád büszkébb, hogysem féltene mellé — bókolta a férfi. — És erre én vagyok büszke. Szegény Csornai pedig alighanem későn kelt fel hozzá, ott már elhagydta a félteni való szent Dá —

— Szt, pszz! — sziszogott a nézőtér átszellemültebb része: nyilván szentségtörés számba vette, hogy a függöny felszállta előtt nem halotti csendben lesték a legnagyobb költő szavait. Joggal; mert nemcsak hogy a középiskolai tanároktól hallották, hanem Vizsai színigazgató jeles társulatától láthatták is, mennyi költészet, mennyi életigazság, az emberi léleknek milyen bámulatos ismerése van letéve egy-egy hírneves színműben. A ma játszott „Othelló” meg épen nagy szenzáció volt: a hősszerelmesnek, a szép tehetségű, deli és gavalléros Csornainak híres szerepe, a melyet még itt nem is játszott. Pikáns körülmény, hogy a színpadi hős és hősnő az életben is férj és feleség voltak: néhány hét óta Csornainé olyan igazi velencei szépség, királynői termettel, büszke és mégis szelid arccal, az ember szinte félve gondolt arra, hogy a megközelíthetetlennek látszó nőnek az alakoskodás a kenyere. . . A férfivilág épen úgy rajongott érte, mint a nők Csornaiért.

— Ezek megtalálták egymást, — mondta mindenki, ha az általánosan szeretett szép pár karonfogva, dőlözve végigsétált a csinos főutezán. Csornai hevesvéru és nem csupán szalmalánggal égő természet volt; szenvedélyessége rávallott a színészi hivatásra: othellói temperamentum, a féltés némi hajlamával — de nem vehette ezt komolyan, mikor a főnséges szépségű asszonyról semmi rosszat sem le-

hetett hallani, s a négyhetes házasság boldogságán sem volt mit kételkedni.

Persze, az aknamunkát nem a világ elé szánják. Aki ebben érti dolgát: akár soha nem is tudja meg más emberfia, hogy rombolásával milyen külön és új világot alkotott a föld sötét méhében. Azt a közmondást meg Csornai is ismerte, hogy a házi tolvaj ellen nem lehet védekezni, színész létére kialakult önálló jellem volt, lovagias, férfias lélek, egy kisse a „nil admirari” modern pesszimizmusával körülvértve; olyan elszántsággal vette fel a házasság igáját, mint a ki előre lemond az életboldogság zavartalan élvezéséről; el volt készülve arra, hogy ne meglepedés gyanánt sujtja egy-egy gyarlóság vagy csorba, szeszélyek és más kellemetlenségek napvilágra jötte. Nem mintha számtott volna, várt volna veszedelemre, csapásokra: de az esetleg bekövetkező keserűségeket, úgy látszik nem tekintette volna soha nem álmódott, megdöbbentő katasztrófának. Sok az ilyen férj manapság, több, mint a gondtalan világ hiszi; de nem mindnyája olyan jó megfigyelő és olyan lobbanékony, mint az egy szersmind nehezen felejtő Csornai: a mi áruló vonást egy-egy barátja lelkében felfedezett, az rögtön megmérgezte kedélyét és egyszerű kitörés nem enyhítette fájdalmait. A társaság bonvivantja, az elegáns Lengyel, ilyen jó barát volt: jó színész, a ki a színpadon kívül is nyájias álarcz alá birta rejtetni gerjedelmait; Csornai épen csak apró mozzanatokat fedezett fel viseletén, a melyek baráti és hitvesi bizalmát megrendítették ugyan, de a melyek miatt idegen bíró Lengyelt és Csornainét „bizonyítékok híján” felmentette volna. . . .

(Vége köv.)

fejlődést nyerjen. A görögök és rómaiak világhódító ereje a test edzettségében, kitartásában rejlett részben.

Ama szellemi munka, mely a mostani tantervek szerint feldolgozni kénytelen, nagyon is nélkülözhetetlenné teszi azt, hogy minden iskolában a tornászat szakszerűen kezeltesse.

A helybeli algyimnázium híven betartva az erre vonatkozó magas miniszteri rendeletet, az évi torna-vizsgáját, több órán át egész versenyt rendezve szokta megtartani.

E szép ünnepélynek voltunk tanúi a hó 20-án és örömmel konstatáljuk, hogy tudva azt, hogy itt csak őszi és tavaszi hónapokban alig 4 hónapon át van rendszeres tornászat: az eredmény valóban meglepő. Ugy a szabad- mint fegyver- és szergyakorlatok változatos volta, szabatos kivitele meggyőzött arról, hogy a torna vezetésére Kiss Károly tanár ur kezében valódi szakértőre bízott. Az ünnepélyt az ifjúság hazafias éneke és az igazgató Hassák Vidor alkalmi szép beszéde nyitotta meg. A nagyszámú közönség közepette a bíráló bizottság az e célra felállított díszszobában foglalt helyet, melynek élén méltóságos Pál István római kath. statusgyűlési tanügyi referens kanonok ur állt. Dr. Bánffy Zsigmond ügyvéd s statusgyűlési tagon kívül tagja volt e bizottságnak a gimnáziumi és egy pár más iskolai tanár.

Az ünnepély a legszebb rendben 4 óra hosszat tartott.

A versenytornászatot az ifjúság alább írt tagjai lettek a győztesek.

1) Az összes ifjúság tag szabad gyakorlata: dícséretet érdemelt.

2) Az összes ifjúság társas szabad gyakorlata: dícséretet érdemelt.

Szertornászás.

A nyujtón: I. csapatból Kiss András II. o. t.

II. „ Balázs Márton III. o. t.

Korlátan: I. „ Kozma Péter IV. o. t.

II. „ Zsigmond Imre II. o. t.

Mászópóznakon: I. „ Fülöp János III. o. t.

II. „ Fülöp Pál III. o. t.

4. Magasugrás: I. csapatból Kovács József III. o. t.

II. „ Balázs József III. o. t.

5. Távugrás: bot

nélkül: I. „ Daragus András III. o. t.

II. „ Balázs Márton III. o. t.

Távugrás botokkal: I. „ Fülöp János III. o. t.

II. „ Balázs Márton III. o. t.

6. Kötélhúzásban a III. és IV. o. t. két szakaszban; a II. szakasz dícséretet érdemelt.

7. Falábakon

verseny: I. „ Papp György III. o. t.

II. „ Opra Balázs I. o. t.

8. Versenyfutás: I. „ Szacsavay András IV. o. t.

II. „ Balázs Márton III. o. t.

9. A III. és IV. osztály katonai rend- és fegyvergyakorlata dícséretet érdemelt.

A győztes tanulók elismerő oklevelet és jutalomkönyvet kaptak a záróünnepélyen.

A bíráló bizottság nevében Pál István ur ö méltósága buzdító szép beszédet intézett az ifjúsághoz és a feltüntetett kitűnő eredményért egy a vezető tanárt, mint az ifjúságot megdicsérte. Az eredmény kihirdetése után a gyermekek ismét hazafias dalt énekeltek s az igazgató pedig eszmegazdag beszéddel emlékeztetve meg az erdélyi római kath. tanügyi alapjótéteményezőiről, előjáróiról, a jelenlevő kanonok urakról, a vezető tanárrol, vendégekről és ifjúságról, a közben-közben felharsant lelkes éljenzésekől kísérvé az ünnepélyt bezárta.

Mi pedig csak azon ohajunknak adunk még kifejezést, hogy e gimnáziumnak legyen minél előbb állandó torna csarnoka és adjon segédelmet az Isten arra, hogy városunk és vidékünk ifjúságát továbbra is ily hazafias szellemben nevelhesse.

Dixi.

Jön a sáska.

Ezen czim alatt egy füzetet kaptunk, melynek őle a néppárt s azoknak vezetői ellen van irányozva. Ezen megszívlelésre méltó jeles czikkekből egy néhányat mi is bemutatunk.

I.

— Azt tartja egy régi mondás, hogy a melyik esz-

tendőben nincsen szárazság, vagy nem pusztít a dögvész, vagy nincsen jégverés, vagy a tulságos sok esőtől nem dől meg a gabona, — bizonyosan megjönnek a sáskák.

Künn a határban a legszebben állanak a vetések, dusan kivetett virágát a gyümölcstermő fa, szép reményekkel biztat a szőlő, a gazda szíve tele van örömmel, hogy ime áldás leszen fáradságos munkáján, s egyszerre csak elborul az ég.

Mint a sötét pusztulással terhes fergeteg ereszkedik alá a sáskahad. Veszedelemes zugásuk már messziről hallatszik, s leesapnak a zöld vetésre. Neki esnek falánkat a növényzetnek s irgalmatlanul felzabolnak mindent. Nem marad utánuk más, mint egy óriási sármalyas tarló: a gazda összes reménysegeinek szomorú temetője.

Egyenkint a sáska se veszedelemes! Elég az ilyen magányos falánk dögnök a eszmaszrok, s elpusztul a sátn szőlőtje, csak hogy nem járnak ezek egyedül. Összeverődnek rémséges tömegekben valahol Afrikában; onnan indulnak el utjukra, hogy feltalálják hosszú esztendő verejtékes fáradságának gyümölcseit.

Efőle sáskajárás fenyegeti most a mi édes hazánkat. Nem ugyan a vetéseket, se nem a gyümölcsfákat, hanem igenis mind annak a nagy munkának a gyümölcseit, amelyért a magyar nép annyit dolgozott, amióta beütött a szabadság. Ez a sáskahad, az az innen-onnan összeverődött szemétnépség, az a jött-ment tömeg, amelyik eléggé vakmerő, hogy „néppárt”-nak meri nevezni magát.

Akarod-e tudni, kedves hazámia, hogy mi-féle fin termett ez a gyűlevész had, amelyik az igazi sáskahadtól csak abban különbözik, hogy vezetői vannak és külsőben nem mind hasonlítanak egymáshoz.

Az igaz magyar ember úgy sem állott be közéjük, mert jól tudja azt, hogy aki a korpa közé keveredik, megesszik a disznók.

Ha úgy egy esomóban látnád őket, ott találnád a magyarra régen fenekedő, s a fogát már régen vieszorgató oláhót, ráczot és tótót. Van köztük lakkos cipőben járó kikent-kifent, kürtökápos gavalér, s van meztelbős, toprongyos sehnounai. Ehes pofát vág valamennyi, mert falni akar.

Olyanok, mint az igazi sáskák, csak a készre jönnek. Be akarják pofázni azt, amit mások verejtékes munkával megteremtettek.

Honnan jöttek ezek a sáskák? Hol verődtek össze egy tömegbe? Hova készülnek és mi az ő céljuk?

Ezekre a kérdésekre, tisztelt polgártársak, meg kell adni a feleletet, mert borulni látjuk az eget, halljuk az undorító zugásokat és a régi mód, a füstölés, a cséphadaró, meg a harangkongatás nem védelmez meg bennünket ellenük.

Mindenekelőtt jöjjünk tisztába azzal a hazugsággal, a mivel ez az új párt a néppárt nevet meri használni.

Ha az ember az újságban úgy olvassa vagy pedig az utcán hallja, hogy így néppárt, meg amúgy néppárt, hát akkor azt hinné, hogy olyan pártrol van szó, a melynek semmi más célja nincsen, mint hogy a népet boldogítsa. Az ilyen tiszta pártot minden józan magyar embernek kötelessége volna támogatni, ha ugyan meg van győződve arról, hogy ezek jót akarnak.

Csak hogy nem végig tejjel ám, tisztelt polgártársak. Olyan ez a párt, mint a kórházi leves, totójén uszkál egy pár zsíresópp, a többi aztán, hitvány moslék. Ezzel a kis tejjel, meg ezzel a pár koltus zsíresóppal akarják a néppárti grófok a szemedet kitérőlni, jó magyarom, és ha nem vigyázol, hát azzal a tengersók hazúgsággal, a mit a nyomtatásban és élőszóban terjesztenek, úgy be fognak esapni, hogy holtod napjáig sirva gondolsz rá, amikor néppárti lettél.

CSARNOK.

Jámor Están egyházi levelei a szerkesztőhöz.

— 107 —

Téus Szerkesztő Ur!

Az tennap esve Móricz zsidót jól szájba rittyenttem, mire az héber aszt kérte, hogy eszt miért?

Hát azért — mondám tekintélyvel, — hogy miét vigyorogsz, mikor büszkölödni kellenék, met mivelhogy nagy bánattya vagy az magyar nemzetnek, tudnillik belekötött az moj az bor szőlőbe. Minden italos hazafi szüvére rátehenkedik az fekete bubánat s mindenki csak asztot kérdezi, hogy mit iszunk?! Ha az moj megessi előlünk az szőlőt, nem leszen bor s akkor mi leszen velünk? Hát mán az bogarok es eszveesküdtek az téus országos gyülekezettel s ők es asztot akarják, hogy az jövő választás bor nélkült essék meg. És te héber a helyett, hogy könyveznél, még vigyorogsz? Hát nem fáj az szíved, hogy aszt a nemes palántát az a hitvány állat megessi, iszeg eddig az moj csak az bundát ette meg nyárnak evadgyán s ez nem es vot nagy baj, met hát vot bor, s az ember könnyen hátot fordított addig, mig bunda lett belőle, de ha bor nem leszen, az bundával nem sokra megyünk.

Ijjen forma szókkal falángattam le az mü zsidókat, ki azonban kutyába se vette s aszonta, hogy ő nem bányia, ha az moj kovártélyt esorélt es, met neki azért bora mindég leszen. — Persze, persze, könnyű az zsidónak, met ő az kutból es bort kap, az becsületes fogyasztó keresztény pedig az koresomában es vizet iszik.

A mult napokban az én drága hűtös társam Petronella bennjára vala az magik városába s mikor hazajött, kellemetes pofáján szemérmes pilullat mondá el, hogy ő miaden házon egy ezédulát látott kiragasztva, mejen az ottan levő diatristák asztot kérdezik az publikumtól, hogy „Mi történt az éjjel?” Az én drága Petronellám, ki minden fejérnépi eseményekben erőst ékeskedik, fel vala háborodva ezen szentelen ezédulán, de én igen sző szókkal lecsendesitettem, hogy abban semmi rossz nem foglaltatódik. A diatristák kíváncsiak lehetnek, de nem musszaj senkinek megmondani, hogy mivel foglaltoskodott az éjjel. Met pédának okáét, én hogy mondhatnám el, hogy te egész éjjel szidált, cizmoltál, aszt állított, hogy én rossz gazda, vén szomár, részeges disznó vagyok, mivel a Sovardréban levő földünk vetetlen maradt. Én hejába mondtam, hogy az földnek es nyugunni kell s ha földünk vagy, ne sajnájunk tőle 2—3 éves pihenést, meghalálja az a mü szüvességünköt, te nem hallgattál rája, mindőtég csak asztot hajtogattad, hogy mit eszünk a telen. Erre én esmég azval vigasztaltalak, hogy jó az Isten s nem veri meg az községet mindőtég ijjen egészséggel, s milyt az halálozdas megindul, az harangozónak es jobb menedéke leszen s megölünk valahogy. Persze kedves Petronellám te csak nem hallgattál, mert a te kedves nyelved abban különbözik az malomkeréktől, hogy akkoron kellepel legjobban, mikor legkevesebb az örölni valója.

Légy nyugodt azért én kedves es kellemetes Petronellám, met én nem beszélem ki, hogy mi történt az éjjel.

Mü pedéglen kántor komám innánk egy cseppet.

Kárbahágó, 1896. jul. 3.

Maradtam
tisztelével es becsületvel
Jámor Están
egyházi es harang-kezelő.

Ujdonságok.

— Milyen időnk lesz? A budapesti meteorológiai intézet távirati tudósítása szerint a közelebbi napokban változókonny hűvös idő es eső várható.

— Képviselő gyűlés. Kézdi-Vásárhely város képviselő testülete mult szerdán gyűlést tartott, melynek egyetlen tárgyát a Keskés-Zsíros havas Romániához szakadt részének megbecslése, vagyis ezen több mint 1000 holdnyi terület árának holdankint való megállapítása képezte. A gyűlés meglehetősen hosszas es igen izgatott volt, mert szóba került a belügyminiszter urnak e tárgyban Molnár Józsiás képviselő interpellációjára adott felelet, melynek különösen azon része izgatta fel a kadályeket, hogy a város saját inieziatívájából ment bele azon birtokháborítás perbe, mely a romániai bíróságok előtt a szent Spiridon zárta ellen maig is folyamatban van. E théma körül hosszas vita fejlődött ki s nagy sokára sikerült az erdőség holdját 30 frtban megállapítani. Ez lenne azon alap, melyen a belügyminiszter ur a diplomáciai uton való alkudozást a román kormánnyal elkezdhetné. Mi reméljük, hogy

a szerk.

HIRDETÉSEK.

Sz. 7 közpj.
1896.

Hirdetmény.

Az 1897-ik évre érvényesül biró országgyűlési képviselő választók névjegyzéke a hármass bizottság által összeállítván, központi választmányunk felhívja a város jogosult lakosait, hogy ezen ideiglenes névjegyzéket, mely a polgármesteri hivatalnál folyó évi július hó 5-étől ugyanazon hó 25-ik napjáig naponként d. e. 8 óráig déli 12 óráig kitéve lesz s bárki betekinthei és délután 2 óráig estvéli 6 óráig azt lemosolhatja.

A fenn jelzett ideiglenes névjegyzék ellen 1896 július hó 5-ik napjától ugyanazon hó 15-ik napjáig, tehát 10 napig felszólalásnak helye van, e felszólalások a polgármesteri hivatalnál adandók be s ily beadványban többen is felszólalhatnak.

Folyó évi július hó 5-től ugyanazon hó 15-ig a névjegyzék mellé beérkezett felszólalások is kitéve lesznek s azokról észrevételeit július 16-tól július hó 25-ig, tehát az utolsó 10 napon át bárki megteheti.

A felszólalások, ugyszintén az erre tett észrevételek bélyegmentesen a központi választmányhoz címezve adandók be és a darab átvételéről kívánatra elismervény fog adni.

Kézdi-Vásárhely r. t. város központi választmányának, 1896 évi jun. hó 16-án tartott üléséből.

Bartók Károly, **Kovács Dani,**
központi vál. elnök. központi v. jegyző.
115 2-3

Sz. 6845 tkvi. 1895.

Árverési hird. kiv.

A kézdívásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy helybeli lakos Jancsó Mózes végrehajtónak jelenleg Gyulafehérvárt lakó Mike József és neje Nagy Borbála végrehajtást szenvedő elleni 44 frt 49 kr. tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a k.-vásárhelyi kir. törvényszék területén lévő K.-Martonos községben fekvő a k.-martonosi 465-ik sz. tjkvben foglalt A +131. 132 hrszamu 640 frt

becsértékű épületes beltelekre az árverést a fennebb ezennel megállapított kiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1896. évben Július hó 20-ik napján délelőtti 9 órakor Kézdi-Martonos község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiáltási áron alól is eladtni fognak.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a kelt I. M. rendelet 8 §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni vagy az 1881. LX. t. cz. 170 §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű tétitvényét átszolgáltatni.

Kelt K.-Vásárhelyt, 1896. február hó 17-én.

A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság. **Gaal István,**
118 1-1 kir. egy. bíró.

Sz. 13141
1896.

Pályázati hirdetmény.

A nagyméltósága m. kir. Belügy-miniszteriumnak 41977 sz. a. kelt magas leirata által vármegyénk m. é. Deczember 28-iki közgyűlésében 753 jkvi. pont alatti határozata a szervezett 600 frt fizetéssel 100 frt lakpénzzel javadalmazott szolgabírói és 400 frt fizetéssel 100 frt lakpénzzel ellátott járási irnoki állomások jóváhagyatván, annak betöltése iránt ezenel pályázatot hirdetek.

Felhivom mindazokat, kik ezen állomást elnyerni ohajtják, miszerint az 1883 évi I. t. cz. 5 §. IV. sz. illetve 19 §-a szerinti minősítésüket eddigi, esetleges szolgálati alkalmzatásukat, erkölcsi magaviseletüket, életkorukat igazoló okmányokkal felszerelt pályázatukat Háromszék vármegyére

főispánja Nagyméltósága Potsa József valóságos belső titkos tanácsos urhoz f. é. július hó 1-éig nyujtsák be S.-Szt.-Györgyön, 1896. június 18-án

Gábor Péter
alispán.

111. 3-3

Szives tudomásul.

A nagyrabecsült városi és vidéki közönség szives tudomására hoznialólt iry vagyok bátor, hogy a Csernátóni uton levő ujan berendezett laktelken mai nap megnyitottam műköväs műhelyemet, hol minden e szakmába vágó kocsikészítést, kerékbehozást, javítások és ló vasalásokat a legujabb

divat szerint a legmérsékeltebb árak mellett elfogadok.

Kérem a tisztelt közönség szives pártfogását, mivel mesterségem a legjobb hazai műhelyekben tanultam.

Kiváló tisztelettel
Málnásy József,
kocsigyártó.

112 2-5.

Hirdetések

e lap kiadóhivatalában

felvételnek.

HANKÓ ÉS HORGÁSZ

ÁSVÁNYVIZEK.

„Hankó“ megfelel a Karlsbadi híres vizeknek s bátran nevezhető magyar Karlsbadinak. Ennek használatára mindenféle gyomor-bélbaj és aranyeres bántalmak biztosan gyógyulnak.

„Horgász“ összetétele ugyanaz, mint a világhírű Gleichenbergi. Kütető hatása fényesen bebizonyult gége-, tüdőbajoknál és enyhébb gyomor-bajoknál. A „Horgász“ viz mint **kitűnő borviz** borral is igen jól élvezhető. Ennek élvezete mellett hosszabb mulatság után is kellemetlen érzése, főfájása nincs az embernek.

Kizárólagos főraktár:

IFJ. JANCsó MÓZES

nyomdatulajdonosnál
Kézdi-Vásárhelyt.

SCHISSER PÁL

első nagy kárpitos-butor-raktárában
Kézdi-Vásárhelyt

nagy választókban kaphatók a legszolidabban munkált ruganyos szalon-butorok minden minőségben. Teljes garnitúrák: egy kanapé, 6 drb karosszék 100 frtól feljebb, ezenkívül mindenféle divány ottománok, faragott, tömören hajlitott faszékek, és függőny-tartók tükrök, toilett-asztalok, lószőr és tengerifü matraczok, és sodronyágybetétek galvanizált sodronyból, tömör fakerettel és vasalással, egy nagy ágyra darabja 9 frt.

Az üzethelyiség a kaszinó-épület földszintjén van.
(23 35—100)

Az anyakönyvvezetők részére előirt nádszékek és diványok jutányos áron kaphatók.

**Több mint 50 év óta
sikerre használtatik!**
az

ESZÉKI SPITZER-KENŐCS

és az
Eszéki Salvator-Szappan.

Valódi minőségben esakis mint eddig, ezentul is
Eszéken, felsőváros

DIENES G. J.-féle gyógyszertárban



Szeplőket és májfoltokat, valamint az összes bőrtisztálanságot biztosan eltávolít

1 tégly valódi Spitzer-kenőcs	35 kr.
1 üveg valódi Spitzer-mosdóvíz	40 kr.
1 darab valódi Salvator-szappan	50 kr.
1 doboz valódi lyóni rizsbor 3 szinben	50 kr. és 1 frt.
1 tégly kézpaszta	60 kr.

Figyelmeztetés! Csak akkor valódi, ha a fenti törvényileg beiktott védjeggyel el vannak látva és kéri a t. közönség esakis DIENES-féle eszéki kenőcsöt és szappant kérni és elfogadnia.

Ny. Ifj. Jancsó Mózesnél Kézdi-Vásárhelyt.